

Forslag

til

Lov om ændring i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed.

Fremsat den 14. januar 1955 af indenrigs- og boligministeren.

I § 9 i lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed tilføjes som nyt stykke:

„Bestemmelserne i kapitel I A i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af læge-

gerning, således som denne lov senere er ændret, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tandlægers ret til at ordinere euforiserende stoffer.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Som det fremgår af bemærkningerne til det forslag til lov om ændring i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning, der samtidig er forelagt for folketinget, er der i de senere år i Danmark foregået et ikke helt ubetydeligt misbrug af euforiserende stoffer. De eufomane personer har i vidt omfang fået deres stoffer på *lægerecepter*, og ved forslaget til ændring i lægeloven søges der indført sådanne foranstaltninger overfor læger, der ordinerer euforiserende stoffer i uforsvarligt omfang — nemlig dels en adgang til at pålægge en læge at føre optegnelser over sine ordinationer af euforiserende stoffer og dels en adgang til for tid eller indtil videre at ophæve hans ret til at ordinere stofferne — at det skulle blive muligt i væsentligt omfang at undgå uforsvarlige ordinationer.

Efter de gældende receptregler, jfr. for tiden sundhedsstyrelsens cirkulære af 1. december 1952 om rekvirering og udlevering af lægemidler, er *tandlæger* ikke berettigede til at udstede recepter

på de farligere euforiserende stoffer til deres patienter, men må alene udstede sådanne recepter til anvendelse i deres praksis og kun til udvortes brug. Der er herefter næppe grund til at antage, at eufomane patienter vil opnå forsyninger ved hjælp af tandlægerecepter, hvorimod det i ganske enkelte tilfælde er forekommet, at en eufoman tandlæge har dækket sit eget forbrug ved ordinationer til sig selv. Af hensyn hertil har det udvalg, hvis betænkning ligger til grund for lægelovsforslaget, stillet forslag om, at reglerne om pligt til at føre optegnelser og om bortfald af ordinationsretten kommer til at gælde også for tandlæger. (Betænkningen s. 47).

Udvalgets forslag i så henseende er tiltrådt af Dansk Tandlægeforening og endvidere af sundhedsstyrelsen og justitsministeriet, og også indenrigs- og boligministeriet er enigt i forslaget, der søges gennemført ved nærværende lovforslag.